

BÉKEHARANG

✦ HITMÉLYÍTŐ, ERKÖLCSNEMESÍTŐ ÉS ALKOHOLELLENES LAP ✦
 ELŐFIZETÉSI DÍJ EGY ÉVRE 2 P, AMERIKÁBAN 1 DOLLÁR, EGYES SZÁM 20 FILLÉR

Nagyobbakat látsz majd

Ezeket a szavakat Jézus Náthánáélhez intézte. Náthánáél kételkedő természetű és nem nagyhitű embernek mutatkozott. De miután Jézussal találkozott, azonnal felnyíltak lelki szemei és nézete is megváltozott. Most már minden rossz előítélétől megszabadult. Jézust mint Isten Fiát, mint Királyt látta.

Sokszor jutunk mi is olyan helyzetbe, hogy kicsinyhitűségünkben elakadunk. Nincsen semmi reményünk, hogy valami történni fog. Ez onnan van, hogy nem Jézust látjuk, hanem magunkat, nehéz helyzetünkben. Látjuk a világban a nagy ellenkezést, a nagy tudatlanságot és a sok-sok rosszakaratot. Megrettenünk. Lehet-e még itt valami? Van-e az ilyen súlyos állapotból valamilyen kiút?

Hogyan keletkezhet hívő ember életében is ilyen helyzet? És van-e szabadulás belőle? Azt gondolom, sokszor szerettünk volna gyorsan feleletet kapni ilyen kérdésekre. Amikor magunk is benne voltunk. Teljesen megbénulva, erőtlően, reménytelenül.

Isten szerette és szereti a világot. Szereti a bűnös embert. Ez egy olyan igazság, amelyet sohasem szabad egy pillanatra sem szem elől téveszteni. Lehet hallani néha még szülőktől is, amikor a gyermekhez odaszólnak: Légy jó, mert különben nem szeretlek! És ez a meggondolatlan elszólás, mintha reánk ragadna. Még felnőttkorunkban is igen sokszor szenvedünk miatta. Nem voltunk »jók«, tehát Isten nem szeret minket. Ez a következtetés aztán megbénítja életünket. Előbb elveszítjük örömlenket, azután erőnlent és szinte alkalmatlanokká leszünk a szolgálatra. Itt nincs más út, mint belátni tévedésünket és újra a jóságos Atya kegyelmébe vetni magunkat.

Isten munkálkodik. Nála nincsen megállás. Hogyan van hát, hogy mi olyan sokszor találunk megkötött, tehetetlen állapotban? A nagy világban, melyet Isten alkotott, nincsen megállás. Minden mozog, folyik, halad előre. Csak nekünk akadt volna olyan dolgunk, vagy csak Isten országa munkája állana csendesesen, megmerevedve? Nem volna már igaz, hogy Isten nem akarja,

hogy valaki is elveszen, hanem inkább, hogy éljen? Itt Isten ígéjének kell rajtunk segíteni. Isten országa nem beszédben rejlik, hanem erőben. Tehát Isten országa nem ott keresendő, ahol pusztán szépen, kegyesen tudnak beszélni, hanem ott, ahol Isten erőt ad a hordozásra, a türelemre, a szenvedésre. És ezen felül azt se feledjük el, hogy Isten nem emberi mértékkel mér. Ami előttünk kicsinek, jelentéktelennek látszik, az Isten előtt felbecsülhetetlen értékű lehet. Isten egy lelket szembeállít az egész világgal. Ő nem mond le egy lélekről sem. És ha valaki csak egy ilyen drága lelket az igaz utra irányít, az valóban nem élhet hiába. Nincsen tehát megállás az Isten országában sem. Csak rövidlátás, kishitűség van itt. És ezt fájlaljuk mi és szégyeljük magunkat miatta.

Náthánáél felismerte Jézust, mint királyt. És hódolt neki. Tudatában vagyunk-e mi mindig ennek? Nincs-e sokszor szomorúság szívünkben amiatt, hogy körülöttünk nem minden meggy kedvünk szerint? Sokszor bizonyos dolgokat mi elképzelünk és azután ezekhez az elképzelésekhez ragaszkodunk. Elfelejtjük, hogy Királyunk van nekünk, akinek joga van minket irányítani és nekünk szabad Neki engedelmeskednünk. Ez a Király hatalmas, Neki adatott minden hatalom a mennyen és a földön. Tehát nincsen okunk félni, vagy reszketni. Ő semmit el nem mulaszt, el nem felejt, el nem téveszt. Ő mindent számításba vett és Ő semmit erőszakkal nem intéz. Neki van hatalma, Neki van ideje. Ezt jól véssük emlékezetünkbe. Még akkor is erre gondoljunk, ha látszólag minden elveszett volna. A kereszten függve, minden elveszettnek tünt fel a világ előtt és mégsem aratott soha senki nagyobb diadalt, mint Jézus a keresztfán.

Igenis, nagyobbakat látsz majd! Semmi kétség ebben nincs, hacsak szemedet szánt-szándékkal be nem hunyod. Nézzél Magad körül, nézzél saját szívedbe és látni fogod a felséges Isten kezeinek nyomát. Vizsgáld meg magadat, miért állsz ott hivalkodva, télenül, elernyedten, báortalanul? Lásd meg Őt, Aki halálig szeretett. Aki nem nyugszik addig, amíg egyetlen egy elveszett

ember van a világon. Akarsz-e hát egyet Hozzá vezetni? Nagyobbakat látsz a magad életében és nagyobbakat látsz az Ő országában! Bizzad magadat és munkádat Ő reá. T.

A haláltánc

IV.

Az pedig kimenvén, mondja az ő anyjának: Mit kérjek? Ez pedig monda: — A keresztelő János fejét. — És a királyhoz azonnal nagy sietve bemenvén, kéré őt, mondván: — Akarom, hogy add ide nékem a keresztelő János fejét egy táliban. (Márk. 6. 24—25.)

A királyi ígéret elhangzott és Salome dobogó szívvel és izgatottan sietett ki anyjához: — A király azt ígerte, hogy bármit kérek is, megadja. Mit kérjek?

Nagy előjog és komoly pillanat, ha valakit egy király fölhatalmaz arra, hogy bármit is kérhet, azt megkapja. Nagyon meggondoltan és megfontoltan kell azt kihasználni. Egy élet foroghat kockán. És mennyi hasznosat lehet kérni. Fölhasználhatom lelkeimnek és más lelkeknek javára, vagy kárára. Isten dicsőségére, vagy bűnre és kárhozatra. Emlékezzünk, hogy mily bölcsen kért Salomon, mikor Isten fölhatalmazta egy kérésre. Bölcsességet kért. Te mit szoktál kérni? Egyáltalán élsz az Urnak azzal a dicső ígéretével, hogy: — Kérjétek és adatik? — És ezt a fölhatalmazást mire használod? Hosszu életet kérsz? Minek az, ha a vége a pokol. Pénz? Ugyan mit vihetsz a másvilágra? Emberek elismerését? Engedd, hogy szeretettel kérdezzek, mennyi értéke lesz annak számodra, ha egyszer a halál küszöbén állsz? Vagy bosszuért kiáltasz? Oh, mily sokan átkozódnak és átkot, nyomorúságot kérnek dühükben. Talán már te is, nem áldást kértél valaki számára, hanem átkot? Az nagyon szomorú. De az még szomorubb, hogy annak dacára te azt mondod, hogy keresztény vagy és büszke vagy a vallásodra, de arra nem gondolsz, hogy ha te így gondolkozol, akkor a te vallásod nem nagyon dicsekedhetik veled, mert Jézus egészen mást mondott: — Szeressétek ellenségeiteket, áldjátok azokat, akik titeket átkoznak, jót tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnék és imádkoztak azokért, akik háborgatnak és kergetnek titeket. (Máté. 5. 44.) Az Ur Jézus mondja ezeket, aki e komoly szavakat maga is kiélte. Nagyon kérek, ne mondd, hogy ez nehéz, meg ezt a jó Isten sem kívánja, mert e fenti szavakat nem egy egyház, vagy szekta, vagy egy ember kívánja, hanem éppen Jézus. És éppen azért, amikor fölhatalmaz arra, hogy kérjél, ne kérj mást, csak azt az egyet, amit a zsoltáriró is kért, amikor így szól: Egyet kérek az Urtól, azért esedezem, hogy lakhassam az Ur házában

életemnek minden idejében, hogy nézhessem az Urnak szépségét és gyönyörködhessen az Ő templomában. (27. zsolt. 4.) Igen, ezt kérd, hogy szüntelen vele lehess és vele élj. A király fölhatalmaz: — Kérj. — Kérj Tőle egy vele való szent kapcsolatot és erőt egy megszentelt életre és akkor kérésed nyomán nem lelkiismeretfurdalás fog fakadni, mint Horódiás kérése után, hanem öröm és békesség, mert az a Király, aki téged e kérésre fölhatalmaz, azt tud is és azt akar is adni.

— Mit kérjek? — kérdi Salome. Tanácsalanságában és örömeiben bizalommal szalad anyjához. Boldog az a gyermek, aki anyjához szaladhat és szalad, ha az élet komoly kérdések elé állítja. Milyen sokan nem kérdezhetik meg anyjukat. Már nincs édesanya. A lakás oly üres és a fiatal élet úgy nélkülözi az anyai szeretet éltető napsugarát. Nincsen, akit megkérdezhetnek, akinek panaszkodjanak, nincsen akihez meneküljenek. Az anyai szeretet és megértés a földi élet egyik legszebb, legszentebb virága és ha az Ur akarata azt gyökerestől kitépi, nagy ürré marad a helyén. De Isten nem a rombolás Istene, hanem az alkotásé. Nem a gyász, hanem az öröm, nem a halál, hanem az élet Istene és milyen dicső, ha földi elgondolás és értelem szerint gyász költözött is életünkbe, de Ő kitarja karját, hogy édes atya és édesanya legyen, hogy betöltse, amit ígéjében mond: Ha atyám és anyám elhagynának is, az Ur magához vesz engem. — Bármily elhagyottnak és árvának is érezd magadat, oh jöjj, Ő fölkinálja szeretetét és vezetését, azért ne csüggedj a magány nyomasztó terhe alatt, hanem bizva tedd kezdeted kezébe és engeddd vezetni magadat.

De az is nagyon szomorú — és talán még szomorubb, — mikor megkérdezhetnék az anyát, de nem kérdezik. Szomorú, amikor egy gyermek a maga útján akar járni. Olyan nagyon modern akar lenni. Talán te is ilyen vagy? Ugy érzed, hogy szüleid szeretetteljes vezetése már nem való neked? Talán már kinőttél abból? Olyan nyűg, hogy mindent lássanak szüleid és mindenről tudjanak, ami veled történik? Ne nyűgne, ne tehernek tartsd, kedves lélek, hanem nagy isteni kegyelemnek, hogy az Ur édesanyádat adta melléd, mint eszközt, hogy irányítson és vezessen. Bármilyen okos és tanult légy, bármennyire emelkedj is az életben, ne felejtse, hogy szüleid voltak az Ur kezében az eszközök és azokat az eszközöket, kiket Isten megszentelt és megáldott, hogy fölnevelhessenek téged, soha ne merészed megvetni, vagy lekicsinyelni. Ezt megtanulhatod Salometól, hogy minden ünnepeltetés között sem akar a maga igazságában járni, hanem anyjához fordul tanácsért és gyermeki bizalommal kérdi: — Mit kérjek?

De a legszomorubb, amikor egy gyermek bizalommal közeledik anyjához, mint Salome és nem egy bölcs tanácsot, vagy vezetést kap, hanem egy bosszu eszköze lesz. Mily szomorú, ha egy gyermek az anyjától tanulja meg azt, hogy

mi a bosszu, a harag, az indulat, a hazugság, a bűn szolgálata. Oh, milyen sok Heródiás van manapság is. Talán már láttál ilyen? Köztedben is lakik egy ilyen anya? Vagy a rokonságodban, vagy talán te magad vagy ilyen? A gyermek még nem tudja, hogy mi az a harag, a bosszu. Nem venné tudomásul, hogy neked kellemetlenséged volt a szomszédoddal, hogy a harag undorító kukaca rágja a szívedet és gondtalanul köszön a szomszéd néniinek. De te sátáni oktatásban részesítetted: — Nem szabad a néniinek köszönni, mert bántotta a mamát! — És a kis csemete tudomásul veszi, hogy neki haragudni kell, mert a mama is haragszik. Krisztusi ez? Vagy durva és szeretetlen üzenetet küldesz a gyermekeddel valakinek? Milyen sok hívő szülő is vétkezik e téren és nem jobb Salome anyjánál. Gyermeked bizalommal hallgat téged, figyelni szavaidat. Amikor veled ott volt az istentiszteleten, nem volt senkivel szemben gonosz gondolata, legföljebb, — ha nagyon fiatal — egy kicsit unatkozott, mert egy vagy másfél óra hosszat csendben kellett ülni melletted. De otthon elkezdtek előtte beszélgetni. Szapulni egy-egy testvért, gunyólni a prédikátort, szeretetlenül elbírálni a prédikációt. Ott a gyermek előtt. Egyszerre a gyermek tudomásul veszi a dolgokat, melyekre nem is gondolt. Tudomásul veszi, hogy Lencsési tv. farizeus módra imádkozik, hogy a prédikátorné a gyülekezet zsirján vásárol kalapot, hogy a prédikátor nem járt el helyesen, amikor Kapcsos testvért nem dobta ki a gyülekezetből, hogy az énekkarban éneklő Macskás Sári nincs is megtérve és affektál. És a gyermek bizalommal hallgat, hallgat és az irigység, a ridegség és ítélkezés bacillusait szívja magába, hogy azzal — egészen öntudatlanul — másokat is megfertőzzön. Mert a gyermek nem hallgat, hanem adja tovább és akkor csodálkozol, hogy honnan tudják, hogy neked mi a véleményed. Azután még te haragszol a gyermekedre, hogy miért fecsegett, ahelyett, hogy magadra haragudnál és kérnéd az Urat, hogy fékezze meg nyelvedet és tisztítsa meg lelkedet, hogy kellő bölcsességgel tudjál szólni és világítani a gyermeked előtt és soha ne érhesen az a vád, hogy valamely bűn mérgét te oltottad gyermeked szívébe. Látod, Saloménak eszébe sem jutott volna, hogy keresztelő János fejét kérje, ha anyja nem juttatja eszébe és ha Heródiás nem akarta volna bosszujá eszköze gyanánt fölhasználni. És mi is balgaságunkban és az ó-ember fölgerjedésében gyakran mondunk valamit, adunk tanácsot, ami nemcsak hogy nem táplálja és élteti a gyermek lelkét, hanem egyenesen méregként hat. Vajha adna az Ur bölcsességet, hogy Heródiás példáján okulva, szent komolysággal, bölcsességgel és önfegyellemmel töltenénk be azt a hivatást, amelyre az Ur elhívott. Óvjunk meg az Ur attól, hogy gyermekeinket a mi kicsinyes, emberi gondolkodásunk gyarlóságaival bezennyezzük és a bennünk rejlő indulatokból nekik is juttassunk. Ne beszéljünk másokról, dolgokról lekicsinylően, haraggal gyermekeink előtt. Ne keltsünk bennök

ellenszenvet senkivel, csak a bűnnel szemben. Akkor nem ér kellemetlenség és szégyen az, hogy a gyermek valakinek visszamondott mit és nem fog bántani a lelkiismeret, hogy gyermek lelkében egy szennyes foltot ejtet.

(Vége köv.)

Liebstöc

Hoznak — mert nagy öröm

Krón. I. 12,

Izrael nemzetségének hosszú sora, — köző férfiak, a viadalra elkészülve, egy értelmel mentek Hebronba, hogy Dávidot izraeli királlyá tegyék, sőt ezeken kívül is az Izrael egy szívvvel azon volt, hogy Dávidot királlyá válasszák. Így mondja el az Irás Dávid ténétét, mikor Hebronban volt. Viadalra készen álltak a férfiak erejüket és fegyverüket föltek Dávidnak. De azok, akik Dávidot királlyá akarták tenni, nemcsak hadiszerszámaikat hozták a viadalra, hanem különféle ajándékokat is hoztak, még pedig számtalan sokat. Azt mondták, hogy a királyság kiépítéséhez, nemcsak testi erőre van szükség, hanem anyagi áldásra is. De miért is hozták még össze e rengeteg ajándékot? Mert nagy öröm volt Izraelben. Örömet hoztak a királynak és a vele való kapcsolatnak. Dávidnak azok voltak, hogy Isten erejét és vezetését tapasztalhatták és ez a boldogság és öröm bőséggel töltötte őket. Értékelték Isten szeretetét, mely nyilvánult, hogy ime egy királyt adott nekik. Isten eme ajándékát, nagy örömmel akadták maguk ereje és módja szerint viszonzni. Hoztak, hoztak, mert nagy volt az öröm Izraelben.

Az Ur Jézus kiküldte tanítványait és parancsolta nekik, hogy ne vigyenek magukkal semmit. Ezek a hadakozó erők voltak, kiket Istennek igéjével, mint kétélű fegyverrel harcolni a királyságáért. Amikor visszatértek, azt mondták az Ur tőlük: — Szenvedtetek-e valamiben? — A tanítványok beismerik, hogy nem. Mert akiknek nagy örömük volt, azok nem szenvedtek. Azok azt adták, mivel ők rendelkeztek. Te hozol-e, vagy hozol-e, vagy mindkettőt? Isten országáért? Vagy talán egyiket sem hozol az szomorú.

*

Midőn Istennek gyermekei Jézust élettel királlyá választják és eléje rakják lelki fegyverüket, hogy azzal is szolgálják és följárják erejüket, hogy azzal is készek viadalra lépjenek. Pedig a nagy örömnek, mely a király megérkezésekor támadt szívében, más áldozatot meg kell nyilvánulni. És ezt még az Urnak is meg kell nyilvánulni. Ha Istennek gyermekei is mily ritkán értik meg. Ha Isten országáért, Krisztus királyságáért áldozatot kell hozni, mely hamar készek a válasszal. — Üzlet a pénz. — Hányan beülnek

fűtött terembe, világítanak villannyal, gyönyörködnek a harmonium hangjában, elolvassák a gyülekezet lapját, hallgatják a prédikációt, de nem kérdezik, hogy hát ez miből telik? Közönyösen vesznek tudomásul mindent, ami van és követelőleg kívánják azt, amit szükségesnek vélnék. Vajjon a mi igényeink a gyülekezettel szemben nagyobbak-e, mint a mi munkakedvünk a gyülekezeti munkában és áldozatkészségünk?

Hoztak... mert nagy öröm volt. Ha valakinek Jézus iránt nagy öröm van szívében, az hozza odahozza egész valóját, önmagát és odahozza szíve szerint való ajándékát. A szegény özvegy oda vitte utolsó két fillérjét, Lévi, Zakeus és a többiek is lakomát szereztek, mert Istennel való kapcsolatuk, nagy nagy örömet plántált szívéjükbe. A te szívedben kedves olvasóm, ilyen nagy öröm van-e? Ahol a ti kincsetek, ott a ti szívetek, mondja az Ur Jézus. (Máté 6.21.) Nézd a világot, mily öröme van a maga szórakozásaiban, szenvedélyeiben és oda adja érte erejét, nagy örömmel viszi pénzét, sokszor becsületét és lelkinyugalmát. Az ő hatalmi nagy örömeiért nem sajnál semmit. Nem mondja, hogy: — Már megint pénz — Nem mondja egy korcsmárosnak, trafikosnak, mozisnak, egy dorgistának, mikor pirosítót vesz, — egy táncmesternek sem, hogy: — Üzlet az egész. Én arra bizony nem adok, nem éri meg. — Hanem nagy öröme lévén ezekben, szó nélkül viszi a maga pogány áldozati oltárára. Vajjon van-e a te szívedben olyan nagy öröm, Isten dolga, az Ur királysága iránt, mint amilyen öröme telik a világnak a maga bűnös kívánságaiban? Hozol-e Isten oltárára, — mert nagy öröm van szívedben Jézus iránt, — olyan örömmel, mint adtál egykor világi szenvedélyeidre? Ha egy fröccsre, dohányra, világi újságra, mozira, 20-40-60 fillérékkel, sőt talán pengőekkel is örömmel áldoztál, akkor most megfogytokozott örömed, hogy Jézus számára csak egy-két fillér jut? Ha olyan nagy örömed van Jézusban, mint amennyiről olykor bizonyosságot teszel akkor ez az öröm, ne csak a szívedből, hanem az erszényedből is áradjon tehetőség szerint.

Azután figyeld csak, hogy mit hoztak azok, akiknek nagy öröm volt szívében? Kenyeret, lisztet, fűgét, bort, olajat, vágó barmokat, juhokat. Csupa hasznos dolgokat. Nem olyasmit, amitől maguk is megakarták szabadulni. Sokan úgy akarnak adakozni, hogy ne kerüljön nagy áldozatba, de sokat mutasson. Odaadnak egy-egy rongyos ruhadarabot, egy tál romlásnak indult főzeléket, egy darab félig elszáradt kenyeret, esetleg vidéken egy döglött baromfit. Örömmel adakoznak, mert örülnek, hogy megszabadultak azoktól a kellemetlen holmiktól és még »jót« is tettek. Egyszer egy fősvény ál-szent nő, egy kis fiúnak egy darab penészes kenyeret adott, azután a miatyánkot kezdte vele imádkozni. Egyszerre csak megszólal a kisfiu. Ha ő a mi Atyánk és mi testvérek vagyunk, akkor miért ad a néni nekem penészes kenyeret? — Nem kérdez az Ur tőled

is néha valami hasonlót? Ha nagy örömed van, hozd nagy jókedvvel, mint kik Dávid királyságának örültek.

Liebstöckl.

Munka a szőlőben

Nem ismersz szomruakat környezetekben?

Szeretetteljes módon kísérel meg bánatuk okát megtudni és beszélj nekik az Urról. Sokak számára ez egy egészen új élet kezdete lehet. Életkedv és remény költözik szívéjükbe és nemsokára erőt és örömet nyernek.

Nem ismersz betegeket, akiket meglátogathatnál, különösen vasárnap délután és szabad idődben?

Tedd meg ezt és azt fogod tapasztalni, hogy ez jobb mint aludni, mert ez úgy lelkileg, szellemileg, mint testileg csodálatosan felüdít.

Nem laknak öreg emberek a szomszédságokban, akik alig, vagy már egyáltalán nem tudnak olvasni és ezért csak a szekrény tetején fekszik bibliájuk? Nem szeretnéd meglátogatni őket és olvasni nekik?

Nem ismersz süketeket, akik éppen ezért már nem járnak istentiszteletra, vagy ha mennek is, csak keveset értenek? Nem akarsz nekik egy-egy lapocskát, egy-egy hívóujtságot vinni, melyet lelki erősödésükre ők maguk olvashatnának?

Nincsenek gyermekek a közeledben, kiket meghívhat a vasárnapi iskolába? Kisérel meg barátságos modorral megnyerni őket.

Ha levelezéscidet intézed, nem lenne jó és Istennek tetsző ismerőseiddel nemcsak az újságokat közölni, hanem az Urról és ha csak egy rövid verset — az Írásból is imni?

Gondolj régi ismerőseidre, hol vannak? Nem érdeklődsz utána, hogy vajjon még a kárhozát utján járnak? Sajnálkozással, nem sokra megy, de néhány vigasztaló szó által már sokan megtalálták az Urat. Próbáld meg te is ekként eljárni.

Költöztek idegenek a közeledbe? Milyen jó idegen környezetben valaki számára az a tudat, hogy törődnek vele. Beszélj gyermekükkel. Gondoskodjál arról, hogy jóra való emberekkel ismerkedjenek meg, mielőtt istentelennel kötnének barátságot.

Van-e valaki házában, vagy azok között, kiket naponta látsz olyan, akiért még nem imádkoztál? Egy igazi keresztyén, mindig szívével az azoknak javát, kik körülötte élnek és mindenekelőtt, jobban tudunk azokhoz közeledni, akikért imádkozunk.

Nem ismersz lelkeket, kik nyugtalanul keresik a békét? Eredj és szólj csak egy szót Jézusról, ki önmagát adta érted.

Ime ez mind munka Isten országában. Ne gondold, hogy prédikáció olvasás, vagy hallgatás, ima és a gyülekezet látogatása kimerítik az

istentisztelet fogalmát: az inkább lelki építés és táplálkozás, de nem munka. Am de az Ur azt mondja: — Eredj fiam és munkálkodj ma az én szőlőmben. (Máté 21.28.)

✓ Azért használd ki az időt és tedd meg mind azt, amit tehetsz és különösen ne tépelődj sokat, hogy tenned kell-e azt, vagy megtudod-e tenni? Ne várd soká azt, hogy valaki megmutassa teendődöt, vagy veled menjen; mert, ha még nem is találnál társra, akkor is elég erős vagy te egyedül is — Istennel.

Gy. R.

Gyógyszer a nagy szegénység és a nélkülözések ellen

Az Ur nem ígért nagy gazdagságot hiveinek, de azt megígérte, hogy atyai módon gondoskodni fog róluk. S ezt különösen akkor fogja megtenni, ha az ember, akit az Ő képére és hasonlatosságára teremtett szent életben fog járni s jó szívvel fog adakozni. Idézek ezekre az igazságokra nézve néhány verset a Szentírásból: Keressetek először Istennek országát és az Ő igazságát és ezek mind megadatnak néktek (tudniillik a földiek, az anyagiak). Tiszteld atyádat és anyádat, hogy hosszú ideig élj és jól legyen dolgod a földön. Sok embernek azért nincs jó dolga a földön, mert nem tiszteli a szüleit. A gazdag ifjúság történetében olvassuk, (Márk 10), hogy amit az Ur kedvéért feloldozunk anyagiakban és egyebekben, azért már ezen a világon százszoros jutalmat kapunk. Ilyen bőkezűen fizet az Ur nemcsak a tulvilágon, hanem már itt a földön a mindennapi életben. De amit mi a Szentírásban olvasunk, azt nem szabad csak holmi üres beszédnek venni, hanem a legreálisabb valóságának, mert az is. $2x2=4$ az biztos, ennél azonban még sokkal biztosabb, hogy az Ur az Ő ígéreteit beváltja a mi életünkben, ha mi a feltételeket teljesítjük, amelyekhez az ígérek kötve vannak. Az Ur parancsolta az Ő-szövetségben a zsidóknak, hogy a tizedrészt neki szenteljék minden jövedelmükből. Aki ezt közülok megtette, annak annyi élelme volt a kamarában, hogy mikor learattak, először a régi élelmet kellett kihordani, hogy az új termésnek legyen hely. Kedves testvérem, aki keresztyénynek nevezed magad, próbáld ki az Ur hűségét a mai naptól fogva, meglátod nem fogsz benne csalódní. Te osztani fogsz s a mennyei Atya neked más oldalról szoroz. Mennyi a fizetésed havonta, száz pengő? akkor tíz pengőt ebből szánj és adj Istennek (egyházadnak, szegénynek, stb.) Mennyi a fizetésed havonta, kétszáz pengő? Akkor ebből szentelj 20 pengőt az Urnak. Ha ezt a tanácsot jó szívvel, örömmel elfogadod és kipróbálsz, azt hiszem sohasem fogod elhagyni az adakozást. Az Isten áldásának áradata oly bőséges lesz életedben, hogy ezen csodálkozni fogsz. R. M.

Keresztyén tárgyak, célkitűzések a methodista ifjuság számára

A generál-konferencia, a Methodista Egyház törvényhozó testülete, a következő pontokat fogadta el az ifjuságunk számára:

Átadom életemet Jézus Krisztusnak, elfogadom az Ő életmódját és besoroztatom magamat az Ő szolgálatába.

Hiszem, hogy Istennek célja megalapítani a földön az Ő királyságát, amelyben minden emberi vonatkozások a szeretet törvénye szerint igazodnak és eltökélem magamat úgy élni, mint ha ezen királyság már most itt volna.

Hűségesen megtartok minden nap egy »csendes időt« elmélkedésben és imádkozásban.

Életem munkáját, az Isten királyságának épületében, a magam hozzájárulásának fogom tekinteni.

Életem munkáját aszerint fogom megválasztani, amint azt Isten akarata szerint valónak fogom megismerni, nem pedig személyes haszon céljából.

Önmegtartóztatást és önfegyelmet fogok gyakorolni minden személyes szokásomban.

Barátságaimat magas színvonalon tartani, nem engedvén azt lealacsonyítani, de mindig segédkezni fogok körömben az eszményeket felemelni, amennyire csak tudom.

Szolgálni akarom Krisztust a keresztyén egyházban, mindent megcselekedvén, amit tudok, hogy azzá a hatályos eszközzé váljak, aminek lennie kell, hogy a világ valóban keresztyénné legyen.

Minden emberrel, mint hasonló joggal, mint testvérral akarok bánni.

Tartózkodni fogok mindennemű szesz ital-tól és dolgozni fogok azért, hogy a világ mindennemű szesz ital-forgalomtól megszabaduljon.

Átadom magamat azon cél megvalósításának eléréseért folytatott küzdelemnek, amely olyan állapotokat teremt, hogy minden embernek meg legyen a lehetősége, hogy a maga számára és azok részére, akik tőle függnek, megkereshesse az élelmet és hogy minden kultur és gazdasági szükségletét kielégíthesse.

Szabad időmet úgy fogom felhasználni, egész séges üdülésre, hogy meggazdagítsa és felemelje az egyéniséget és tartózkodni fogok olyan szórakozástól, amely az egyéniséget lealacsonyítja.

Időmből annyit, amennyit lehetséges, felhasználni fogok a keresztyén világ felépítésének munkájára, személyes munkában, nyilvános beszédekben, irodalom terjesztésben és minden lehető módon evangélizálván Krisztusnak.

Önfeláldozóan adni fogok jövedelmemből és tulajdonomból; amivel támogathatom azon vállalkozásokat, melyeknek célja egy keresztyén világ fölépítése.

Angolból: T.

Egy kérdés, — két felelet

Krón. I. 14.10-16.

Isten gyermekeinél egyik legfontosabb tulajdonságnak, a következetességnek kell lenni. Következésképpen és állhatatosan ragaszkodni krisztusi álláspontjukhoz és tervükhöz. És mégis úgy látjuk, mintha e téren igen gyakran hibáznánk. Mintha bizonyos egyöntetű dolgokat különböző módon intéznénk és egyes esetekben nem járnánk el elég következetesen. A világ gyermeke ilyenkor úgy látná, mintha Isten gyermeke, nem volna elég szótartó és elég biztos a maga dolgában. A fenti versekben élénk bizonyosságát látjuk azonban annak, hogy Istennek vezetése milyen különböző. Ugyanabban a dologban, ma így látta jónak intézkedni, holnap már ellenkezőleg vezet. Ma még visszatart valamitől, amire holnap már egyenesen parancsot ad. Ezt látjuk, Ján. 7.3-14-ben. A 8-ik versében Jézus azt mondja, hogy — nem megyek fel erre az ünnepre, mert az én időm még nem tölt be. — És tovább azt olvassuk, hogy már-már az ünnep közepén fölment a templomba. Vajjon habozás ingadogás ez? Bizonytalán nem. Hanem az Ur ilyen módon adott meghatalmazást Jézusnak.

Fenti szövegünk 10-ik versében, Dávid megkérdezte az Urat, hogy fölmenjen-e a filiszteusok ellen? Boldog az a lélek, aki minden dologban az Urhoz fordul. Igénybe veszi az Ő vezetését és nem a maga bölcsességére hagyatkozik. Vajjon mi kérdezzük-e mindig az Urat? És ha megkérdeztük, megfogadjuk-e tanácsát? Midőn Dávid itt első ízben intéz kérdést Istenhez, azt a választ kapja, hogy csak menjen föl a filiszteusok ellen. Dávid habozás nélkül engedelmeskedik az Ur parancsának és megveri a filiszteusokat. De később, a filiszteusok újból feltámadának és a völgyben szétterjeszkedtek. — Most mit tesz Dávid? Habozás nélkül a filiszteusokra ront, mert hiszen az Ur előzőleg azt a tanácsot adta? Nem. Hanem ismét megkérdezte az Urat. És most Isten neki más választ ad.

Mily szoros összeköttetést kíván az Ur és csak ez a szoros kapcsolat és állandó hozzámenetel adhat nekünk biztonságot. Ez a történet azt bizonyítja, hogy nem elég az, hogy én talán évekkal, hónapokkal, vagy hetekkel ezelőtt valamilyen tanácsot kértem az Urtól és ha újból hasonló helyzetbe kerülök, akkor ama régebben kapott tanács szerint járok, hanem az minden egyes alkalomra külön választ akar adni. Ugyanazon kérdésre Isten első válasza — menj fel; a második, ne menj fel. Más képen cselekedj. Az Ur lépésről lépésre akar irányítani és csak akkor tapasztaljuk, hogy Ő győzelemre vezet minket, ha esetről-esetre hozzá fordulunk vezetésért. Isten gyermekeinek számolni kell ezzel. Különösen fontos ez egyes lelkekkel való foglalkozásnál. Mi egy lélekre nézve kérünk vezetést. Ugy érezzük, hogy az Ur most távoltart tőle. És azt mondja — ne menj. Ezzel ez a lélek le van talán tárgyalva? Bizonytalán nem. Mert az Ur egy ideig talán

várakozni akar. És egyszerre csak azt mondja, most menj. Az Ur Jézus többször használja ezt a kifejezést, — az én óráim. Az az óra, melyben cselekedni kell. Ezért az óráért kérdezősködött Dávid is, hogy az ő órája, amely Isten vezetésének teljes erejében nyilvánult, valóban győzelemre vezessen és egy legyen Isten órájával.

Mi sok kudarcot szenvedünk, mert nem az Ő órája a mi óráink. Illetve cselekszünk amikor még nem is érkezett el a mi óráink. Tanuljuk meg Dávidtól, megismétlődő és hasonló helyzetben is újból tanácsot kérni az Urtól. Tanuljunk meg az Ő akaratának föltétlen engedelmeskedni, még ha az egy előző esetben talán másképp nyilvánult is meg. Dávid nem vitatkozott az Urral, nem mondta, hogy a multkor másképen intézkedett, vagy, hogy mit szólnak hozzá az emberek, hogy most nem úgy kell csinálni, mint az előző esetben. Dávid úgy cselekedett, amint neki Isten meghagyta. (16. v.) Ez volt győzelmének titka és csak ez vezethet téged is győzelemre a bűn filiszteusai ellen. I. j.

KÉT VILÁG

Bókai Farkas.

Poláris két világ
A testé s léleké:
A lábunk sárt tapos,
Húz, húz le — lefelé,
Mély világok felé;
S titkon sir a lelkünk,
Nem tudja mi felett?...
Vajjon, mi vonza úgy
A Világkőd felett,
A csillagok felett?...

A KERESZT.

Bókai Farkas.

A válladon ott a láthatatlan kereszt,
Rázod, de hiába; tapad rád, nem ereszt.
Értetlen titok ez: a »keskeny út« titka.
Krisztus nélkül soha nem tiéd a nyitja.
Az ajtódnál figyel az Életnek Ura,
Keresed-e néha, ha roskaszt a súlya?
Szabadul-e lelked hazug káprázattól:
Déliab örömtől és jajtuszuló vágtyól?...

A kísértés

Egy fiúnak az anyja szigorúan megtiltotta, hogy a városuk melletti folyóban fürödjék, mert az veszedelmes és örvénylő volt. Egy délután haza jön a fiu és azonnal látható volt rajta, hogy fürdött. Bocsánatot kért anyjától, hogy parancsát megszegte, de mások is fürödtek és oly nagy volt a kísértés, hogy nem tudott ellenállni.

— De hogyan történt, hogy a fürdőruhád éppen nálad volt? — Kérdezte az anyja.

— A fürdőruhát magammal vittem arra az esetre, ha nagyon kísértésbe esnék megfürödni. — Felelte a fiu.

Igy csinálnak azok, kiknek nincs komoly szándékuk ellenállni a kísértésnek. Jakab apostol így írja:

— Mindenki kísértetik, amikor vonja és édesgeti a tulajdon kívánsága. (németből)

Könyvismertetés

Örök kérdések. A Bethánia-könyvkereskedésnek e nagyon hasznos és valóban mély kérdéseket tárgyaló kiadvány-sorozata 5-ik és 6-ik száma megjelent. Az 5-ik számú füzetben Szikszai Benjámint az **ember nyomorúságát** írja le. Mélyen megrendítő képet fest magáról az ember-ről, de annál fénylőbb az a nagy szabadítás, amiről szintén bizonyosságot tesz: Jézus Krisztusban dicsőséggé változik az ember nyomorúsága. — A 6-ik sz. füzetet Sallay István írta, tárgya: **A csendes óra.** A keresztyén élet folytatásának egyik legfontosabb kérdéséről tapasztalatokban gazdag kis füzet ez, melynek elolvasása ajánlatos még azoknak is, akik már régen a csendes óra seregébe tartoznak. Egy-egy füzet ára 20 fillér. Megrendelhető 22 fillér bélyeg beküldésével is a Bethánia-könyvkereskedésben Budapest, VIII., Gyulai Pál ucca 9.

Az Ur az én vigasztalóm. Nyári Pálnak ez a nagyon keresett, nagyon használható és már több kiadásban elfogyott vigasztaló könyvecskéje újból megjelent. Betegeknél nem adhatunk jobb olvasmányt, szomorkodók áldott vigasztalást vehetnek belőle. Az új kiadás lényegesen olcsóbb minden előbbinél, mert példányonként 20 fillérért kapható a 68 oldalas vastag füzet, a kiadónál: Bethánia könyvkereskedés VIII., Gyulai Pál ucca 9. Budapest.

Nagy gazdagsággal árad az ige vigasztalása, vezetése, intése a **Magyar Keresztyének Naptára** leszakított bibliai tömbnaptárból. **Az 1937-i évfolyam már megjelent.** A két evangéliumi protestáns egyház lelkipásztorai és az evangéliumi keresztyénség »királyi papsága« lelkitapasztalatainak gazdag tárházából bőven osztnak a naptár lapjain. Az olvasók megtalálják az ige bölcs, világos magyarázását ép úgy, mint a Krisztus követésében szerzett mély élmények egyszerű, üde feltárását. A családi asztalnál a mindennapi kenyér mellé az örök élet kenyeréből oszt a tömbnaptár oldott darabokat. Ezer és ezer háznál használják így a házi áhitat megtartásánál segédeszközüül a tömbnaptár bibliamagyarázatait és megragadó illusztrációit. Az ára: hátallappal együtt P 1.60, mint könyvnaptár vászonba kötve P 1.60, csak maga a tömb P 1.20. Tíz példányon felüli rendelésnél százalékos kedvezmény. **Megrendelhető: Bethánia-könyvkereskedés Budapest, VIII., Gyulai Pál ucca 9.**

BORURA DERÜ

Most borul, majd derül:
Álld meg helyed emberül
Bár a bős harc zug szünetlen
Tartsd a vártát rendületlen
Árnyaktól te gyáván meg ne fuss:
Bizva küzdj s előre juss.

Most kemény bár a harc:
Am ha abban jól kitaratsz:
Győzelemről-győzelemre
Mész vak elleneddel szembe:
Vesztes az, — s te mind erősb leszesz
Bizva küzdj és meg lesz ez.

Nem csupán egymagad
Vivod hősi harcodat
Bár nem látod is szemeddel
Együtt küzdesz mesterreddel
Ó veled, s elöl a szent kereszt
Igy ki viv az sose veszt.

Most derül, majd borul
Türj csak hiven és jámborul
Most vihar dul, majd nevet nap.
Föltekints, s erőt szived kap
Fellegen tul, s kék égen reád
Vár mosolyogva szép hazád.

K. Gy.

HIREK

Mint előző számunkban jelentettük, a németországi centrál-konferencia szept. 16–20-ig volt megtartva. Ez volt az első ülés-szak. Ezen még Nuelsen püspök ur elnökölt. Az ő nagyszabású megnyitó beszéde, amelyet egy teljes órán át olvasott fel, nyomatásban is meg fog jelenni. Aki csak tud németül olvasni, annak ajánljuk melegen annak beszerzését. A konferencián a munkára vonatkozólag több igen gyakorlati határozatot hoztak, különösen az evangélizációra vonatkozólag. A sátor-misszió igen szép eredményeket ért el és elhatározták, hogy a kisebb sátort is, egy újjal cserélik fel. A németországi képviselőkn kívül, a környező országokból is jelenvoltak delegátusok. Így a skandináv és balti országokból, valamint Angliából és a délkelet európai államokból is. Nuelsen püspök uron kívül jelen volt Wade, stockholmi püspök, aki több felszólalásával hozzájárult a konferencia hatásainak elmélyítéséhez.

Egyik legfontosabb munkája volt a konferenciának az első német püspök megválasztása. Szinte egyhangulag dr Melle Ottót választották meg, aki az elmúlt tizenöt esztendőn át, mint igazgató a németországi prédikátor-szeminárium élén állott. Azelőtt husz évet töltött a régi osztrák-

magyar misszió szolgálatában. Több éven át Budapesten élt és dolgozott és azóta nagyon szereti a magyarokat. Egyszer, évekkel ezelőtt, egy beszédében azt állította, hogy a magyar nyelvnek van a legszebb szava, a legszebbet, legtöbbet kifejező szava. És ez a szó: »Szeretlek!«

Szívből gratulálunk Melle püspök urnak új és nehéz hivatásához. A jó Isten áldja meg őt erővel, bölcsességgel és türelemmel is, hogy mindenkor megfelelhessen reá háruló kötelességeinek. Mi is biztosítjuk őt, hogy nem felejtettük el, sőt elvárjuk, hogy az első kínálkozó alkalmat felhasználja arra, hogy hozzánk eljöjjön!

A szuperintendens októberben elkezdte őszi látogatásait a vidéken. Járt Dombóváron, Kaposváron és Miskolcon. Egyik-másik helyen ünnepélyt rendeztek vagy úrvacsora-osztás volt. Mindenütt szép számmal jelentek meg a hívek és hálásan fogadták az üdvösségről szóló örömhírt. Külön kiemeljük, hogy Kaposváron a megsokottnál nagyobb hallgatóság volt jelen és igen szép kis énekkar is gyarapította szép dalaival az ünnepség áldásait és melegségét. Miután Liebstöckl prédikátor testvérünk csak alig néhány hónapja van új állomáshelyén, szívől kívánunk neki és k. családjának sok örömet a további munkálkodáshoz és fáradságait koronázza az Ur gazdag gyümölcseivel.

A püspök úr évi konferenciánk idejét 1937. április hó 1-ben állapította meg. A konferenciánk helye jövőre Szeged lesz. Szívől kívánjuk, hogy az első szegedi konferencia ne csak a prédikátorok részére, hanem a k. gyülekezet számára is maradandó gyümölcsöt teremjen. Imádkozunk, hogy az Ur különösen a téli evangélizációkat áldja meg az Ő drága Szent Lelkének kitöltésével, hogy az évi konferenciánkon dicsőíthessük az Urat és elmondhassuk mindnyájan: Nagy dolgot cselekedett velünk az Ur, azért örvendezzünk!

Nagy napja volt okt. 4-én a bpesti német gyülekezetnek. Dél előtt aratási ünnepély volt, amelyen Zsolt. 95. 4. irányította tekintetünket az Urra és örvendeztette meg szívünket. Mily megnyugtató, hogy e föld minden gyümölcse, de egyúttal minden szenvedése, küzdelme a mi Urunk és Megváltónk kezében van. Szívünk hálaival volt telve, amikor az Ur asztalára letettük hálaáldozatunkat, amely valamivel a tavalyit felülmultra. Dél előtt még egy kis »háziünnepély« is volt a gyülekezetnek: a mi kedves Frencznünket és Frenczbácsinkat köszöntöttük abból az alkalomból, hogy 25 éve gondozzák a gyülekezeti termet. 1. Kor. 4. 2 alapján fejezte ki a gyülekezet prédikátora a gyülekezet háláját ezért a 25 éves hű szolgálatért. Délután egy bensőséges ünnep keretén belül 7 lelket vettünk fel próbátalul a gyülekezetbe, akik ezáltal is bizonyosságot adtak arról, hogy velünk szorosabban összeforva akarnak a keskeny uton járni. Az Ur áldja meg ezen kedves lelkeket és tegye számukra ezt a napot maradandó öröm forrásává.

Prédikátorkonferencia Györkönyben, szept.

22—24-ig. Kedves alkalom számunkra, prédikátorokra, így őszi időben egy csendesebb helyen lakó gyülekezet körében találkozni és Isten Igéje felett elmélkedve munkánk felszínre vetődött közös kérdéseit megbeszélni. Az idén, mint már egynéhányszor, megint Györkönyre esett a választás. Igen sürgős mezei munkák idejére estek ezúttal a napok, de györkönyi testvéreink jelen voltak reggel is, délután is, meg este is, bizonyosságot adva ezáltal arról az életről, amely az Ur Igéjéből táplálkozik.

A délelőtti órákon egy-egy előadás formájában szolgált három testvér. Hecker Henrik tv. az u. n. csoport-mozgalom áldott tihanyi találkozójáról beszélt egészen személyes bizonyosságtevés formájában. Vajha minden ilyen találkozásunk is okot adhatna, hogy bizonyosságtevés formájában tudnánk róla bármikor beszélni. A második előadó Márkus I. A. tv. volt, aki »Isten bölcsesége és a mi bűnünk«-ről, majd egy órán át, de igen érdekesen beszélt. Isten bölcsesége az Ő gyermekei életében a bűnnek is építő, nevelő jelleget szánt, amely mindig Krisztusra való utaltságunkra figyelmeztet bennünket. Talán sikerül a legközelebbi számban az előadás tartalmát kivonatossan közölni. A harmadik előadó Schmidt tv. volt, aki »Hogyan leszek lélekmentő?« címen beszélt. Minden hívőnek egyúttal lélekmentő feladata is van. Életünk eme gyümölcse mutatja meg Krisztussal való közösségünk minőségét és mélységét. Te kit mentettél meg eddig az Urnak?

A délutáni órákon Krisztus főpapi imája (Ján. 17.) képezte elmélkedésünk tárgyát. Löbel J., Hecker Á. és Márkus tv.-ek vezetése mellett. Felémelő, mint aggódik és könyörög a Megváltó az Ővéért. De ez a féltő szeretet mégsem akar minket a szenvedéstől, a teherhordozástól megkínélni (15. vers). Hívó testvérem, tudod, hogy Főpapod éretted is imádkozik — szüntelen?

Az esti órák — methodista összejevetelen ez nem is lehet másképp — erőteljes és áldott evangélizációkra adtak alkalmat. Ami azonban a német anyanyelvű györkönyi gyülekezetben új volt: egy eredeti magyar beszéd is elhangzott fordítás nélkül.

A személyes érintkezés — és közösségből tudjuk, hogy ezek a napok áldást hagytak maguk után. Hiszük és reméljük, hogy ez az áldás megtermi a maga gyümölcsét. Györkönyi gyülekezetünknek pedig még egyszer hálát mondunk szíves vendéglátásáért.

Kiadó: Keresztyén Könyvesház korl. fel. Szövetkezet.
Budapest, VI., Felső Erdősor 5.

Megjelenik évente tizszer.

A szerkesztésért és kiadásért felelős

Tessényi-Jakob János.

Budapest, VI., Felső Erdősor 5. III. 28.

Nyomta: Faragó Imre könyvnyomdája Kispeszt,
Üllői-út 85. szám. Telefon: 1—469—41.